

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

15. Traditio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

tritor quantum valuerit consequatur. Et ut præsens epistola firmior sit, manu nostra propria eam subter firmavimus, & bonis hominibus roborandam decrevimus. Ac-

Ingenitus.

XII. Qui debitum sibi nexum relaxat servitium, præmium in futuro apud Dominum sibi retribuere confidat. Igitur ego in Dei nomine ille pro remedio animæ meæ vel æternæ retributione servum juris mei nomine illum ingenuum esse præcipio, & in facrofandâ Ecclesia beatissimi sancti illius, sub præsentia fæcere confidat. Ante cornu altaris ab omni vinculo servitus eum absolvo, ita ut deinceps, tanquam si ab ingenuis parentibus fuisset natu vel procreatus, cat, perget partem quam maluerit, & sicut alij cives Romani vitam ducat ingenuam. Et si aliqua procreatio filiorum vel filiarum ex ipso orta fuerit, similiter vivat ingenua, & nulli heredum meorum nec cuicunque aliae personæ quicquam debeat servitus nec libertunitatis obsequium, nisi soli Deo cui omnia subiecta sunt, vel pro cuius amore ipsum devotus obtulit. Peculiare quod habet, aut in ante laborare potuerit, cestum in perpetuum habeat. Patrocinium & defensionem cuicunque se elegere, in omnibus illius perfruatur arbitrio. Si quis verò, quod futurum esse non credo, si fuerit alius ex heredibus meis, vel quilibet persona qui contra hanc ingenuitatem venire aut eam refragare præsumperit, illud quod repetit non vindicet, & insuper contra cui litem intulerit solidos sexaginta componat, & præsens ingenuitas meis vel bonorum hominum manibus roborata, cum stipulatione subnixa, omni tempore maneat inconclusa.

Cautio.

XIII. Magnifice fratri illo, ego ille. Ad meam petitionem vestra decrevit voluntas ut mihi beneficium de rebus vestris illis inter annos tantos facere deberetis, quod ita & fecistis. Et ego pro hujus merito beneficij oppignoro tibi locellum rem proprietatis meæ nuncupantem illum, situm in pago illo, cum omni sua integritate vel soliditate. Ea verò ratione ut quomodo jam dieti anni adimpti fuerint, & tu fructus ipsius terra per quinque annos tantos exinde collegers, ego supradictum debitum tuum tibi desolvam, & rebus meis unâ cum cautione mea de manibus tuis recipiam. Et si neglegens aut tardus exinde

apparero, supra scriptum debitum tuum in duplum partibus tuis sum redditurus.

Donatio in sponsa facta.

XIV. Lex & consuetudo exposcit ut quicquid inter sponsum & sponsam defuturis nuptiis fuerit definitum vel largitum, aut ex consensu parentum, aut ipse, si sui juris sunt, scripturarum solemnitate firmetur. Idcirco ego in Dei nomine ille, dum multorum habetur percognitum quod ego te illa unâ cum consensu parentum vel amicorum nostrorum tua spontanea voluntate sponsavi, mihi placuit ut aliquid de rebus meis per hunc titulum libelli dotis ante dies nuptiarum tibi confirmare deberem, quod ita & feci. Ergo dono tibi donatūque esse volo locellum rem proprietatis meæ nuncupantem illum, situm in pago illo, cum terris, ædificiis, accolabus, mancipijs, libertis, vineis, filiis, pratis, pascuis, aquis, aquarum decuribus, mobilibus & immobilibus, cum omni supraposito suisque adjacentiis, tam de alode quam & de comparato, seu de qualibet adtractu, totum & ad integrum, sicut à me præsentí tempore videatur esse possestum, & in fabricaturas aurum tantum, argentum tantum, vestimenta. Hæc omnia superius jam dicta per hunc titulum libelli dotis diebus nuptiarum tibi sum impleturus vel traditur, ita ut dum advixeris secundum legis ordinem teneas atque possideas, nofrisque qui ex nobis procreati fuerint filii vel filiabus derelinquas. Si quis verò, si ego ipse aut ultra quilibet persona fuerit qui contra hanc donationem aliquid agere vel calumniam generare præsumperit, illud quod repetit non vindicet, & insuper contra cui litem intulerit solidos centum componat, & hæc donatio meis vel bonorum hominum manibus roborata, cum stipulatione subnixa, firma permaneat.

Traditio ad sponsam.

XV. Dum multorum habetur percognitum qualiter ego ille puellam aliquam nomine illam unâ cum consensu parentum vel amicorum nostrorum legibus sponsavi, & aliquid de rebus meis ei donare ante dies nuptiarum disposui, ideo placuit mihi ut de ipsis rebus misso ipsius puellæ nomine illo traditionem vel introductionem locorum secundum legem Romanam facere deberem, quod ita & feci. Ergo trado ei & tradidisse me constat locellum rem proprietatis meæ nuncupantem illum, situm in pago illo, cum terris, ædificiis, acco-

labus, mancipiis, vel cetera quæ sequuntur, aurum, argentum, vestimenta. Hæc omnia superius jam dicta te ille ad vicem sponsa mea tibi trado, ita ut tempore nuptiarum in jam dicta sponsa mea eveniant potestate, ita ut secundum legis ordinem teneat atque possideat. Et si contra hanc traditionem aliquid refragavero, partibus ipsius pueri solidos tantos componam, & hæc traditio firma permaneat.

Charta in pueram facta ab eo qui illam invitam traxerit.

XV I. Viventibus partibus inter filios familiis sine voluntate eorum matrimonia non legitimè copulantur, sed conjuncta non solvuntur. Idcirco ego in Dei nomine ille, dulcissima conjux mea illa, dum & te sine voluntate parentum tuorum rapto felere in meo sociavi conjugio, unde vita periculum incurrire debui, sed interventibus sacerdotibus vel bonis hominibus vitam obtinui. Ideo placuit mihi ut per hanc epistolam compositionalem, aut si convenient cessionem, aliquid de rebus meis tibi confirmare deberem, quod ita & feci, hoc est, locellum nuncupatem illum, situm in pago illo, cum terris, ædificiis, accolabus, mancipiis, libertis, vineis, silvis, pratis, pascuis, aquis, aquarumve decursibus, mobilibus & immobilibus, cum omni supraposito sive adjacentiis, vel cum omni integritate, quicquid imbi praesenti tempore mea videtur esse possesso, de jure meo in tua trado potestate vel dominatione, ita ut quicquid exinde à die praesente facere volueris, liberam ac firmissimam in omnibus habeas potestatem. Et si fuerit, aut ego ipse, aut ulla quislibet persona qui contra hanc epistolam refrigerationem aliquam aut calumniam generare presumperit, illud quod repetit non vindicet, & insuper partibus tuis vel contra cui litem intulerit solidos tantos componat, & hæc epistola firma permaneat.

Donatio inter virum & uxorem. tamen gestis fit alligata.

XVII. Quicquid enim inter conjugatos de propria facultate ob amorem dilectionis invicem condonare placuerit, scripturarum neccesse est titulus alligari, ne in posterum ab heredibus eorum possit contumeliam: quia secundum legem, si manente conjugio viri uxori vel uxori marito aliquid donaverit, si is cui donatum est prior mortuus fuerit, apud donatorem ea quæ donata fuerant remanebunt. Igitur ego in

Paul. lib. 2.
Sententia
14. in inter-
pret.

Dei nomine ille, dulcissima conjux mea illa, si prius mortuus fuero quam tu, dono tibi per hanc epistolam donationis donatūmque in perpetuum esse volo tres partes de omni re facultatis meæ, quantumcunque in pago illo in villas nuncupantes illas habere viuis sum, hoc est, tam terris, ædificiis, accolabus, mancipiis, libertis, vineis, silvis, pratis, pascuis, aquis, aquarumve decursibus, mobilibus & immobilibus, aurum tantum, argentum tantum, armamentum in solidos tantos. Hæc omnia cum omnibus appendiciis suisque adjacentiis vel cum omni supraposito tibi dono atque transundo, quartam vero legitimis heredibus meis reservo; quia malo hoc habere te quam me, plus te quam ceteris heredibus meis. Similiter ego in Dei nomine illa dulcissimo jugali meo illo, si prior mortua fuero quam tu, dono tibi per hanc epistolam donationis. Sequitur supradictum textum. Si quis vero, quod fieri non credimus, si fuerit illus de heredibus nostris, vel quislibet persona qui contra has epistolas uno tenore conscriptas, quas inter nos fieri rogavimus, aliquid agere vel refrigerare conaverit, illud quod repetit non vindicet, & insuper contra cui litem intulerit solidos tantos coactus exfolvat, & haec epistola contulitionis, cum stipulatione Aquiliana, nostris vel bonorum hominum manibus roborata, firma permaneat.

Item alio modo.

XVIII. Igitur ego in Dei nomine ille, dulcissima conjux mea illa, dono tibi per hanc epistolam contulitionis donatūmque esse volo locellum rem proprietatis meæ nuncupante illo, situm in pago illo, cum terris, ædificiis, accolabus, mancipiis, libertis, vineis, silvis, pratis, pascuis, aquis, aquarumve decursibus, mobilibus & immobilibus, cum omnibus appendiciis suis, vel omni supraposito, quicquid imbi praesenti tempore mea videtur esse possesso. Ea vero ratione ut si tu mihi supradictis fueris, usufructuario ordine haec omnia absque repetitione heredum meorum hoc tenere & possidere debebas. Et post tuum quoque discessum, cum omni re emeliorata vel supraposito, ad legitimos filios nostros, qui ex nobis procreati fuerint, revertantur. Similiter ego in Dei nomine illa dulcissimo jugali meo illo. Sequitur supradictum textum. Et illud inter nos inferre placuit, ut si fuerit illus de heredibus nostris vel quislibet persona qui contra